

יומנו של תמים ב-770

תשרי בליובאוויטש

לפנינו קטעים מתוך יומן שרשם הרה"ת ר' ישראל שמעון שי בקרמן מכפר חב"ד, בהיותו בבית חיינו במחיצת כ"ק אדמו"ר שליט"א בחודש תשרי תשל"ו*

אחרי שגמרתי, עוברים זה אחר זה עשרות אנשים לברך הגומל, הרבי בוחן את כל אחד ואחד במבטו הק', מסתכל באופן אישי על כל אחד.

אחר ובא לציון גואל, הרבי עדיין עומד ואני אמרתי קדיש תתקבל, כל עצמותי רועדים, המילים נתקעים בגרוני ובקושי רב אני מוציאם מפי, בעמל רב עלה בידי לסיים את הקדיש...

היום לאחר מנחה הודיעו שבערב תתקיים התוועדות קבלת פנים לאורחים שהגיעו לכאן מכל קצוי תבל.

הכפרה של הקב"ה

בערב התקיימה התוועדות, והרבי אמר מאמר ד"ה יו"ט של ר"ה שחל להיות בשבת.

התוכן הי', שכשר"ה חל בשבת אזי ענין השופר נעשה לבד כאילו היו תוקעין "כאילו כל מלאכתך עשויה", והרבי אמר: לא כאילו אלא ממש כל מלאכתך נעשית.

היו כמה שיחות, דיבר על הפסוק בפרשת השבוע "וכיפר אדמתו עמו", שהשם אומר שהוא צריך להביא כפרה וכמו "הביאו עלי כפרה" בשביל אדמתו (ארץ ישראל) ובשביל עמו (בני ישראל) על ש'פגע' בהם, והכפרה היא שהשי"ת

יתן כתיבה וחתימה טובה לכל עמו ואדמתו, וכאן פרץ הרבי בבכי... ההתוועדות היתה רצינית מאוד. רואים כיצד מנהיג ישראל 'מתוכח' עם הקב"ה בקול רם, לפני כל הקהל, וטוען וכיפר אדמתו עמו...

"פה אל פה אדבר בו"

יום ו' ער"ה, לאחר התפילה עמדתי בתור למסור לכ"ק אד"ש הפדיון נפש. התור התחיל ברחוב איסטרן פרקוויי, רחוק מאוד. עמדתי על המדרכה עד שהגיע גם תורי למסור. מסרתי שני מעטפות, ועל כל אחד אמר: "כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה". זה ממש מרגש לקבל את ברכתו הקי "ישר יחזו פנימו".

פתרונים עם הרבי

אתמול בערב [אור לכ"ח אלול תשל"ה] הגענו ל-770, שם פוגשים את כל העולם. תפילת מעריב עם כ"ק אדמו"ר שליט"א, וזוהי בעצם ההזדמנות הראשונה לראות. חפשנו מקום קרוב לכ"ק אד"ש.

פתאום כאילו איזה רעם או רעידת אדמה. האולם הענק מלא מפה לפה, אנשים אשר רובם אורחים שנפגשים זה עם זה פגישות מרגשות, כל האולם רועם ממש וברגע אחד – שקט "שא", "שא", אפשר לשמוע אפילו זמזום קל, הים נבקע לשנים, כ"ק אד"ש פוסע באמצע, מאחוריו הרב חודקוב ור' לייב גרונר.

הרבי כמלך בגודו, הדרת קודש, חרדת אלקים ודממה על כולם. הרבי ניגש למקומו בכותל המזרחי, לרגליו פרוש שטיח אדום ענק ועליו הכסא והסטנדר. מחוץ לשטיח ליד החזן עומד הרש"ג. מיד מתחילה תפילת ערבית. לאחר התפילה שוב אותו מחזה, שביל נפרץ בתוך הקהל והרבי חוזר לחדרו.

בבוקר לאחר הסליחות הרבי חוזר לחדרו ויוצא לקריאת התורה. אני עובר לפני העמוד בבית הכנסת הקטן (בזאל למעלה). מתפללים עד לקריאת התורה וממתניים לבוא כ"ק אד"ש. האולם מבקש להתפוצץ מפני אלפי אנשים אשר בו, וברגע אשר הרבי בא שוב נפרץ דרך ודממה.

העברתי את הספר תורה לשולחן הקריאה ואני כולי רועד. הרבי מביט עלי מראשי ועד סופי. אני מניח את הספר ועולים הכהן והלוי וכ"ק אד"ש עולה לשלישי, מבקשים ממני לומר את החצי קדיש. כ"ק אד"ש עומד ממש בשולחן ממול ואני אמרתי את הקדיש וברכתי את ברכת הגומל, והרבי עונה: "אמן, מי שגמלך טוב הוא יגמלך כל טוב סלה..." וכאן ההתרגשות גוברת, אני בקושי אומר את הברכה, כאשר כל הזמן כ"ק אד"ש לא מסיר את מבטו החודר ממני.

כאן כבר כיסתי את כל ההוצאות [של הנסיעה] ויותר. לקבל כ"ק קרוב ברכה, ובקול רם, מכ"ק אד"ש – "הוא יגמלך כל טוב סלה..."

אמן כן יהי רצון.

* שנת תשל"ו קביעותה היא כקביעות השנה הבעל"ט - תשס"ג.

אבינו מלכנו, אתה בחרתנו, גי' תנועות גי' פעמים ואמר מאמר ד"ה זה היום תחילת מעשיך וכי' בערך כשעה ואח"כ אמר שיחה כשעה וחצי ותוכנה:

תורה הרי דרכי דרכי נועם וא"כ מדוע מביאה את כל הסיפור של חנה: "ולחנה אין ילדים" וכי' הרי זה היפך השבח ובפרט מדוע חייב להיות כל הסיפור ובאריכות?

ואח"כ "ויחשבה לשיכורה" ויאמר אלי' עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך, מה צריך לספר שעלי חשבה לשיכורה? למאי נפק"מ? וזה היפך השבח בזה שחנה אמרה לעלי לא אדוני ובגמי מפרש שהיא אמרה לו לא אדון אתה בדבר זה? והאריך מאוד בשאלות.

אלא שיש כאן הוראת חיים איך צריך להתנהג, שיהודי צריך לבקש על גם גשמיות ובאופן של ואשפוך את נפשי. וזהו מה שמסופר שחנה התפללה ותתפלל חנה ובכה תבכה ועלי הכהן ראה איך היא מתפללת וכי'. והאריך בזה. [השיחה נדפסה בשיחוי"ק תשל"ו ובלקו"ש ח"י"ט]

קו של שמחה

שמחה כזאת כפי שהיתה בסיום ההתוועדות של וי' תשרי, לא רואים. אי אפשר לתאר. הוא מתאים רק לשמחת תורה אצל הרבי. הרבי צוה לנגן "האפ קאזאקי" תוך כדי מחיאת כפים. כ"ק אדמו"ר שליט"א ואחריו כל הקהל קופץ במקומו ומוחה כף בשירה אדירה. תוך כמה דקות נעשתי כולי מים...

ראינו בזה סיום של קו שהתחיל בערב ר"ה – כנ"ל שדיבר על ענין "וכפר אדמתו עמו" בבכיות, ואח"כ המשך ברי"ה בשיחה על תפילת חנה שאדם צריך לבקש גם גשמיות ממש ברי"ה, בני חיי ומזוני רוויחי וכשמבקשים כמו שצריך אז נעשה תמליכוני עליכם, וסיים היום שוב על פרשת השבוע "וכיפר אדמתו עמו" שהשם שמע וכיפר.

נראה בעליל שהי' איזה קיטרוג ח"ו על עם ישראל ובי"ה הצליח לבטל הגזירה.

"הקב"ה צריך לפייס את ישראל"

בשבת תשובה היתה התוועדות של הרבי במשך ארבע שעות, ושוב דיבר על הפסוק "וכפר אדמתו עמו" שהשם ית' יפייס את עמו. והאריך שברציני יש כמה סוגי אדם, יש אדם שכשנותנים לו ענין ברוחניות זה פיוס, ויש אדם שכשמקבל ענין גשמי אז הוא מתרצה, אבל יש גם תינוק שעבורו כל זה

הרב ישראל שמעון בקרמן מגיש לרבי את האתרוגים מכפר חב"ד

בבוקר לאחר גמר קבלת הפדיונות והפי"נ הכללי אמר ברכה מיוחדת לכל אלו החתומים ואלו שלא חתומים, ולכל כלל ישראל.

משם נסענו לאהל של כ"ק אדמו"ר הריי"צ נ"ע. גם שם היו אלפי אנשים קראנו את הפי"נ, פתאום נהיה שקט, הרבי מגיע, דופק בדלת ונכנס. יש לו כעין חדרון קטן, על השולחן מונחות חבילות ענקיות של פדיונות.

שם הוא המקום אשר הוא משוחח עם חותנו "פה אל פה אדבר בו". לא יכולנו להיות שם ויצאנו החוצה, הרבי נשאר שם עד מאוחר מאוד.

הכהן הגדול בבית המקדש

בערב, לפני תפילת ערבית צוה לנגן אבינו מלכנו. ההרגשה היתה שהנה עומד מלך ישראל על בימה גדולה ומכריז בשם כל ישראל אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה, ומכאן נמשכת ההכרזה לכל ישראל.

תקיעות. עבודה מיוחדת היא תקיעת שופר אצל הרבי, וכאן תופסים מקומות שעות רבות לפני התפלה. ב"ה תפסנו מקום מצויין וראינו כל תנועה של הרבי, המחזה הי' מיוחד. הרבי עלה ביחד עם כמה חבילות גדולות של פדיונות של כל כלל ישראל על הבימה, שם נמצאים רק יחידי סגולה. הרבי פורס את טליתו על כל החבילות למשך זמן, אח"כ אומר את הפסוקים.

לב מי לא ימס לשמוע את הפסוקים מפי כ"ק אד"ש. "מן המיצר" ורעד עובר בכל הגוף. ובקהל אין מקום לסיכה דחוס ושקט עצור. הרבי מברך ותוקע בעצמו. הטלית עד לעינים, איזה מחזה, פניו הק' להבת אש ורצינות.

במוסף – כורעים. שוב אין מילים לתאר את נפילת כורעים של כ"ק אדמו"ר שליט"א בפישוט ידים ורגלים.

כאן רואים את כהן הגדול בבית המקדש נופל וכורע, באיזה זריזות הוא עושה את מלאכת הקודש. והקהל עומדים צפופים ומשתחווים רווחים, ממש כך.

איזה אצילות והוד. כל החודש הרבי עומד על בימה גדולה מכוסה בשטיחים, ומקומי הקבוע הוא ממש לרגלי בימה זו.

התוועדות יום ב' דר"ה

כ"ק אדמו"ר שליט"א נטל ידיו הק' לסעודה צוה לנגן